

POZSGAI ISTVÁN, DR.

1928. december 16. Battonya, Csanád vármegye – 2002. január 21. Szeged

1948-tól a battonyai gépállomáson dolgozott traktorosként. 1949-ben Mezőhegyesen, valamint a Vörös Csillag Traktorgyárban traktorvezetői és szerelői, 1951-ben brigádvezetői tanfolyamot végzett. 1951. május 2-ától július 24-éig tartalékos tiszti tanfolyamon vett részt Tatán, ezt követően politikai tiszttá lett alhadnagyi rangban. 1952. február 16. és 1953. április 15. között elvégezte a Bírói és Államügyészi Akadémiát, a jogi doktorátust 1958-ban szerezte meg. 1953. március 1-jén az akadémián készült jellemzése szerint „ügyészi kinevezésre lesz alkalmas. A bűncselekmények üldözésének kíméletlen, meg nem alkuvó harcos káderét látjuk benne, aki mindenkor kész a népi demokráciánk igazságszolgáltatásának célkitűzéseit maradéktalanul megvalósítani.”

1953. április 30-tól a Budapesti Központi Járásbíróságon, az év szeptember 14-től a Budapesti Megyei Bíróságon lett bíró. 1954. január 7-étől az Igazságügyminisztérium Felügyeleti Főosztályán büntető területen dolgozott előadóként, július 26-ától főelőadóként. 1955. december 20-án a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróságra nevezték ki bírónak, egyúttal megbízták a bíróság vezetésével, állását 1956. február 1-jén foglalta el. „Az ellenforradalom idején szilárdan helytállt” – áll egy róla készített jellemzésben. 1957. november 5-én a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság, majd a Hódmezővásárhelyi Járásbíróság elnökévé nevezték ki. 1962. január 1-jével a Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád Megyei Bizottságának javaslatára a Csongrád Megyei Főügyészségre került megyei főügyésznek. Ekkor a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetem harmadik évfolyamán tanult.

1968-ban és 1972-ben is felmerült vele szemben az erkölcstelen hivatali viselkedés gyanúja, de tisztázta magát. 1975-ben az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának javaslatára fegyelmi vizsgálatot indítottak vele szemben, ügyében a legfőbb ügyész Biszku Bélával és Rácz Sándorral, az MSZMP Központi Bizottsága Közigazgatási és Adminisztratív Osztály vezetőjével is egyeztetett. Miután az MSZMP Csongrád Megyei Bizottsága 1975. április 11-én megvonta tőle a bizalmat, a legfőbb ügyész megyei főügyészi beosztásából felmentette, s 1975. május 1-jével fegyelmi büntetésként a Szegedi Városi–Járási Ügyészséghez helyezte át ügyészi munkakörbe, mert „hivatali beosztását felhasználva, erkölcsileg elítélhető módon igyekezett saját lakóházhoz jutni, valamint elmulasztotta annak ellenőrzését, hogy a főügyészség szakszervezeti bizottsága milyen anyagi forrásokból fedezi a kezelésében lévő üdülő fejlesztését”.

A Szegedi Városi–Járási Ügyészségen saját kérésére már 1975. július 3-án megszűnt a munkaviszonya, s ügyvédként helyezkedett el.

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során egy halálos ítéletet hozott. A Szegedi Megyei Bíróság népbírósági tanácsa élén 1958. február 13-án halálbüntetést szabott ki Kovács Józsefre. Dr. Cieslár Viktor tanácsa másodfokon 1958. október 1-jén helybenhagyta az ítéletet, és Kovácsot 1958. október 6-án kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Munka Érdemrend (1960)
Munkásőr Emlékérem (1964)
Munka Érdemrend arany fokozata (1973. április 4.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében rögzített iktatószámok alapján: P/36.
Legfőbb Ügyészség Irattára I. 2796 és I/119.
Igazságügyi Közlöny, 1953. május 6. 9. sz.
Igazságügyi Közlöny, 1954. február 6. 3. sz.
Igazságügyi Közlöny, 1954. szeptember 13. 18. sz.
Eörsi László: *1956 mártírjai. 225 kivégzett felkelő. Budapest a forradalom napjaiban*. Szentpétery Tibor fotóival. Rubicon-Ház, Budapest, 2006. 114.
Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III*. A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 181.